

ХТО НЕ РИЗИКУЄ, ТОЙ... ШАШЛИКАМИ НЕ ТОРГУЄ

Мабуть, не одне покоління млинівчан та й жителів району добрим словом згадує кафе «Шашлична». Збудоване навпроти колишньої автостанції, воно заманювало не одного подорожнього. Тут завжди можна було вгамувати спрагу і голод.

Коли була збудована нова автостанція, то стратегічне значення «Шашличної» значно зменшилося. Уже не було такого напливу людей. А з часом лише назва торговельного закладу нагадувала про первинне призначення, бо шашликів уже ніхто не готовив: кафе набуло традиційного статусу «забігайлівки», де можна було остограмитися і побалуватися пивцем.

Уважні жителі райцентру звернули увагу на деякі ніші зміни в облаштуванні навколо «Шашличної». По-перше, тут уже готують шашлики. По-друге, окультурився пивний бар біля торговельного закладу, який тривалий час пустував. І, на-

решті, змінився інтер'єр приміщення, яке тепер називається баром-магазином.

Чим зумовлені такі зміни? Ні, не вибриками якихось позаземних істот. Річ у тім, що власницею «Шашличної» стала Раїса Олександрівна Ляхович, котра майже чотири десятиліття працювала у торгівлі. Після виходу на пенсію статки не заповолили її оселю. Як і раніше, доводилося думати і про хліб насущний і про все, що до хліба. Рік орендувала

«Шашличну», а коли її продавали, то вирішила викупити. Частину грошей заробила на панщині у Польщі, а частину довелося позичити. Борги ще довго не даватимуть спокою, але поволі підприємець планує розраховуватися зі своїми кредиторами.

Зрозуміло, що на колишньому авторитеті торговельного закладу гривнів не настрижеш. Тож Раїса Олександрівна взялася відновлювати старі традиції: нині

її помічниця Любов Степанівна Приступа готує шашлики. Кухар вона з досвідом і з умінням. Не дивно, що тут можуть і рибки свіжої на смажити та приготувати інші страви. Мабуть, смачно готують у «Шашличній», бо відвідувачів вистачає. Щоправда, тут не торгують алкогольними напоями, а то число завсідників зросло б у геометричній прогресії. Втім, не горілкою єдиною живуть люди...

Для тих, хто лише готується податися у життєвий вирій і знайти у ньому місце під сонцем, Ірина Олександрівна радить не боятися труднощів, а протиставити їм наполегливість і, звичайно, ризик. Бо ж відомо: хто не ризикує, той не п'є шампанського і... шашликами не торгує.

Віталій ТАРАСЮК.